Rozhodnutí Krajského soudu v Karlových Varech ze dne 28. 5. 1957, sp. zn. 4 Co 357/57

Číslo: 126/1957

Právní věta:

Do základní podmínky nároku na důchodové dávky národního pojištění sezónních zaměstnanců v zemědělství a lesnictví nelze započítat náhradní doby. Dobou pojištění je toliko doba skutečně vykonávané práce.

Soud: Krajský soud v Karlových Varech

Datum rozhodnutí: 28.05.1957

Spisová značka: 4 Co 357/57

Číslo rozhodnutí: 126

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doba náhradní, Důchod zaměstnanců sezónních

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud v Karl. Varech nevyhověl opravnému prostředku a potvrdil výměry státního úřadu důchodového zabezpečení, kterými tento nepřiznal prvnímu navrhovateli starobní důchod a druhé navrhovatelce důchod manželky. Lidový soud došel k závěru, že prvý navrhovatel nesplnil základní podmínku nároku podle § 61 zák. o nár. poj., neboť v posledních pěti letech před nápadem dávky nebyl pojitěn 1460 dnů, ani 730 dnů, v případě, že by nárok navrhovatele byl posuzován jako nárok sezónního zaměstnance. Pokud jde o druhou navrhovatelku, nebylo jí možno přiznat důchod manželky již proto, že základní podmínka není splněna u prvního navrhovatele, jejího manžela.

Navrhovatelé se v odvolání domáhají přiznání požadovaných důchodů a namítají, že první navrhovatel, jehož nutno považovat za zaměstnance sezónního, odpracoval více než 730 dnů požadovaných ve vládním nařízení č. 174/1949 Sb., o podmínkách pro splnění základní podmínky nároku na dávky důchodového pojištění u sezónních zaměstnanců v zemědělství a lesnictví.

Krajský soud rozsudek lidového soudu potvrdil.

Odůvodnění:

Krajský soud neshledal odvolání důvodným. U sezónních zaměstnanců v lesnictví stačí ke splnění

základní podmínky, že byli pojištěni v posledních pěti letech před nápadem dávky alespoň 730 dní jako sezónní zaměstnanci (§ 1 vl. nař. č. 174/1949 Sb.). Sezónním zaměstnancem je ten, kdo koná určité nárazové práce vyskytující se v pravidelných obdobích. pracovní poměr takových zaměstnanců trvá proto jen v obdobích skutečně konané práce, i když se nepožaduje formální vstup do zaměstnání a výstup z něho při každém přerušení pracovního období. V důsledku toho lze za doby pojištění pokládat jen doby, kdy byla práce skutečně vykonávána, přestávky v práci nejsou tedy pojištěnou dobou. Náhradní doby a tedy ani dobu pobírání nemocenského nelze přitom druhu pojištění započítat, neboť uvedený předpis § 1 vl. nař. č. 174/1949 Sb. nepřipouští započtení náhradních dob, pokud se splnění základní podmínky určuje podle tohoto výjimečného předpisu a nikoli podle § 61 zák. o nár. poj. Nelze započítávat ani dobu dovolené, neboť u sezónních zaměstnanců se neposkytuje na tento nárok pracovní volno, nýbrž jen náhrada v penězích podle § 13 zák. č. 11/1952 Sb.

Srov. rozhodnutí č. 61/1953 Sbírky rozhodnutí čs. soudů.